

Per què...

Per què riuen les campanes
amb eixe viu voltejar
que a tots fa alçar la mirada
al nivell del campanar?

I el ventet que a la florada
dels balcons retorna el ser
i el perfum vola i redola
fent-se l'amo del carrer?

Cóm el sol que també es dóna
amb el seu llustre total
i cóm les palmes flametja
el seu or dominical?

Perquè és un vol d'esperances
bell nunci de dies clars,
plens d'eixa sana alegria
de la festa popular,

que als cors fan sentir la gràcia,
pessigolles d'emoció,
ara per la tabalada,
els masclets, la processó...

Lluïr la bruseta blanca
que per la festa s'han fet
amb el ram de violetes
que lis portarà el promés.

I els vells, del sac dels records,
contaran pel veïnat
de quan varen ser clavaris
els coets que van cremar.

Tot i sempre per la festa
dels seus estimats carrers
i a major honor i glòria
del Pare Vicent Ferrer.

Carrer, que vol dir sa casa:
barri, valencianitat;
i el "Mocadoret", la Gràcia,
la Fe, el miracle més gran
que en nostra Tapineria
va fer el més Sant dels Sants.

Per això vuí les campanes
no paren de voltejar
perquè venen eixos dies
que el sol amaneix llampant,
les flors regalen perfums
com signe primaveral,
y les gents, plenes de goig,
miren tots al campanar.

RICARD SANMARTIN

Festa del 1964.